

Titel: Het Huis Achter de Appelboom

1. In de herfst van 1942 fietste de twaalfjarige David met bonzend hart door een lege straat terwijl de wind de bladeren over de stoep blies.
2. Hij wist dat hij zich samen met zijn ouders moest verstoppen, omdat de Duitse soldaten steeds vaker jacht maakten op Joodse mensen.
3. Zijn vader had hem uitgelegd dat ze naar een geheime plek zouden gaan, waar alleen betrouwbare mensen van wisten.
4. David vond het spannend en angstig tegelijk, want hij wist niet hoe lang ze daar zouden moeten blijven.
5. Ze kwamen aan bij een oude boerderij met een grote appelboom die zijn takken als beschermende armen boven het erf uitstak.
6. De boerin, mevrouw Van Leeuwen, keek voortdurend om zich heen voordat ze hen snel naar binnen wenkte.
7. In de keuken rook het naar vers brood, maar David voelde vooral de spanning die in de lucht hing.
8. De boerin leidde hen naar een smalle trap die uitkwam op een geheime zolderruimte achter een houten wand.
9. De ruimte was klein, maar zijn moeder zei dat ze blij moest zijn dat ze er in veiligheid konden blijven.
10. David keek door een minuscuul raampje naar buiten en zag de appelboom als een stille bewaker in de tuin staan.
11. De eerste dagen zaten ze vooral stil en luisterden ze naar de geluiden van de boerderij beneden.
12. Soms hoorde David het zachte geloei van koeien, wat hem op een vreemde manier geruststelde.
13. Maar soms hoorde hij ook stemmen van onbekende mensen, waardoor hij zijn adem inhield totdat ze weer vertrokken waren.
14. Zijn vader probeerde hem bezig te houden door hem verhalen te vertellen over vroeger.
15. Zijn moeder leerde hem zachtjes nieuwe woorden in het Duits, zodat hij misschien ooit zou begrijpen wat soldaten tegen elkaar zeiden.

16. In de avonden luisterden ze naar nieuws op een kleine radio die zo zacht stond dat alleen fluisteren harder klonk.
17. David hoorde dat de oorlog erger werd, en hij voelde een knoop in zijn buik die elke dag een beetje strakker werd.
18. Soms bracht mevrouw Van Leeuwen stiekem boeken naar boven zodat David iets te lezen had.
19. Zijn favoriete boek ging over piraten, omdat die ook moesten schuilen en plannen maken om te overleven.
20. Eén nacht werden ze plotseling wakker van hevig gebons op de voordeur.
21. David kroop dicht tegen zijn moeder aan terwijl zijn hart zo snel sloeg dat hij dacht dat het geluid door de vloer heen te horen was.
22. Soldaten kwamen binnen en vroegen de boerin of zij mensen had verstoep.
23. David hoorde haar zeggen dat ze niets te verbergen had, terwijl haar stem verrassend kalm klonk.
24. De soldaten doorzochten de benedenverdieping, maar vonden niets.
25. Op zolder bleven David en zijn ouders roerloos zitten, alsof zelfs een zucht hen zou verraden.
26. Een van de soldaten zette zijn voet op de eerste trede van de zoldertrap, maar draaide zich op het laatste moment om.
27. Toen ze uiteindelijk vertrokken, kon David zijn benen nauwelijks bewegen van de spanning.
28. Zijn vader kneep hem geruststellend in zijn schouder en zei dat moed soms vooral stil durven zijn betekent.
29. In de weken daarna raakten ze gewend aan het leven in het geheim.
30. Ze aten wanneer het veilig was en sliepen wanneer ze durfden.
31. David begon te helpen met kleine klusjes, zoals het vangen van muizen die hun eten kwamen stelen.
32. Soms mocht hij 's avonds laat, als het donker was, even via de achterdeur naar buiten om frisse lucht te halen.
33. De appelboom stond dan als een stille reus in de maanverlichte tuin.
34. Op een avond hoorde hij vliegtuigen overkomen en zag hij lichtflitsen in de verte.

35. Zijn vader vertelde dat dat vaak betekende dat geallieerde vliegtuigen bommen gooiden op Duitse doelen.
36. David wist niet goed of hij moest hopen of bang moest zijn.
37. Terwijl de winter naderde, werd het steeds kouder op zolder.
38. Ze warmden hun handen boven een klein potkachelkje dat nauwelijks warmte gaf.
39. Ondanks de kou bleef David dromen over een vrije toekomst waarin hij zonder angst buiten kon spelen.
40. Op een dag bracht de boerin extra dikke dekens en zelfs een paar appels uit haar boom.
41. David vond dat de zoetste appels die hij ooit had gegeten.
42. De boerin vertelde dat ze alles zou doen om hen veilig te houden, ook al was dat gevaarlijk.
43. In februari kwam er opnieuw gevaar toen Duitse officieren in de buurt gingen wonen.
44. Ze kwamen regelmatig langs de boerderij om melk te halen.
45. Daardoor moesten David en zijn ouders nóg stiller zijn dan voorheen.
46. Soms hoorde David de laarzen van de soldaten recht onder de zoldertrap.
47. Hij kon de geur van hun natte jassen ruiken door de spleten in de vloer.
48. Maar opnieuw vonden ze niets.
49. Langzaam begon de lente aan te breken.
50. Door het raampje zag David de appelboom weer bloeien, alsof hij wilde zeggen dat er altijd hoop was.
51. Op een ochtend kwam de boerin naar boven met tranen in haar ogen, maar dit keer waren het tranen van blijdschap.
52. Ze had gehoord dat de geallieerden steeds dichterbij kwamen.
53. Het kon nog weken duren, maar de kans op vrijheid groeide elke dag.
54. David voelde iets warmes door zijn lichaam stromen, iets dat hij bijna vergeten was: optimisme.
55. Toen in mei het nieuws kwam dat Nederland bevrijd was, durfden ze hun geheime ruimte eindelijk te verlaten.
56. De frisse lucht buiten voelde als een cadeau dat ze lang hadden moeten missen.

57. David keek naar de appelboom, die nu vol hing met jonge, groene vruchten.
58. Hij beseftte dat hij sterker was geworden dan hij ooit had gedacht.
59. Zijn ouders hielden van opluchting en dankbaarheid.
60. De boerin omhelsde hen alsof ze familie waren geworden.
61. David wist dat hij deze periode nooit zou vergeten.
62. Hij voelde dat de wereld nooit meer hetzelfde zou zijn, maar hij wilde hem helpen opbouwen.
63. Samen met zijn vader hielp hij de boerin bij het herstellen van de schuur die tijdens de oorlog beschadigd was.
64. Hij vond het fijn om eindelijk iets terug te kunnen doen.
65. Soms zat hij onder de appelboom en dacht hij na over alles wat hij had meegemaakt.
66. Hij vroeg zich af hoeveel andere kinderen ook verborgen hadden moeten zitten.
67. Hij besloot dat hij later verhalen wilde vertellen zodat niemand zou vergeten wat er was gebeurd.
68. Zijn moeder zei dat verhalen de kracht hadden om mensen te verbinden.
69. David knikte, want hij wist dat hun verhaal dankzij moed en vertrouwen goed was afgelopen.
70. Maar hij wist ook dat het voor veel anderen anders was gelopen.
71. Toch bleef de appelboom voor hem een symbool van hoop.
72. Elke keer als de wind door de bladeren ging, leek de boom zachtjes te fluisteren dat licht altijd sterker is dan duisternis.
73. David voelde dat hij vanaf nu vrij kon ademen.
74. Hij zag weer een toekomst waarin hij kon lachen, spelen en leren.
75. Hij begon weer naar school te gaan en vertelde zijn nieuwe vrienden voorzichtig wat hij had meegemaakt.
76. Niet alles in detail, maar genoeg om te begrijpen hoe waardevol vrijheid was.
77. De meester vroeg hem later om in de klas iets te vertellen over onderduiken.
78. David vond dat spannend, maar voelde zich ook dapper.
79. Hij vertelde hoe angst en hoop soms tegelijk kunnen bestaan.

80. Hij vertelde over de boerin die haar leven had geriskeerd om hen te helpen.
 81. Hij vertelde hoe stil je kunt zijn als je leven daarvan afhangt.
 82. En hij vertelde hoe de appelboom elke dag een beetje moed gaf.
 83. De klas luisterde ademloos naar zijn verhaal.
 84. Sommige kinderen stelden vragen, maar allemaal keken ze hem met respect aan.
 85. David voelde dat zijn verhaal niet alleen van hem was, maar van iedereen die moest schuilen in de oorlog.
 86. Hij besepte dat er altijd mensen zouden zijn die anderen wilden helpen, zelfs wanneer dat gevaarlijk was.
 87. En dat idee gaf hem opnieuw kracht.
 88. In de zomer hing de boom vol rijpe appels die zoet smaakten als vrijheid.
 89. David plukte er eentje, ging onder de schaduw zitten en dacht aan de dag dat hij had moeten onderduiken.
 90. Hij wist nu dat zelfs in de donkerste tijden kleine dingen, zoals een appelboom, je hoop kunnen geven.
 91. Hij besloot dat hij later anderen wilde beschermen, net zoals de boerin hen had beschermd.
 92. De oorlog had hem bang gemaakt, maar ook wijs.
 93. Hij had geleerd dat moed niet betekent dat je geen angst voelt, maar dat je ondanks de angst door blijft gaan.
 94. Hij keek naar de blauwe lucht boven hem en voelde zich sterker dan ooit.
 95. Zijn ouders werkten aan een nieuw begin, en hij voelde dat ook hij klaar was voor een nieuw hoofdstuk.
 96. Soms hoorde hij nog harde geluiden die hem deden schrikken, maar hij wist dat het voorbij was.
 97. Hij was vrij, en dat woord klonk mooier dan elk ander woord dat hij kende.
 98. De appelboom waaide zachtjes in de wind, alsof hij “Welkom terug” fluisterde.
 99. David glimlachte en legde zijn hand op de ruwe bast van de boom.
 100. Hij wist dat hij dit verhaal altijd zou blijven doorgeven, zodat niemand ooit zou vergeten wat onderduiken betekende.
-

20 Multiplechoice-vragen

1. Waarom moest David onderduiken?
 - A. Hij had iets gestolen
 - B. Hij was Joods
 - C. Hij wilde op avontuur
 - D. Hij wilde op de boerderij wonen
2. Waar verstopte David zich met zijn ouders?
 - A. In een kelder
 - B. In een schuur
 - C. Op een geheime zolder
 - D. In een hooiberg
3. Wie hielp David en zijn familie tijdens het onderduiken?
 - A. Een soldaat
 - B. De boerin
 - C. Een dokter
 - D. De burgemeester
4. Welk symbool van hoop speelt een rol in het verhaal?
 - A. Een hond
 - B. Een radio
 - C. Een appelboom
 - D. Een fiets
5. Wat hoorde David soms tijdens de nacht?
 - A. Muziek
 - B. Soldaten
 - C. Verjaardagsfeestjes
 - D. Schoolklokken
6. Wat bracht de boerin af en toe naar de zolder?
 - A. Kleren
 - B. Boeken
 - C. Schoenen
 - D. Geld
7. Waarom moesten ze soms nóg stiller zijn?
 - A. Er waren wilde dieren
 - B. Er kwamen Duitse officieren in de buurt wonen
 - C. Ze hadden ruzie
 - D. De zolder kraakte

8. Wat gebeurde er wanneer de soldaten kwamen?
 - A. De familie rende weg
 - B. Ze bleven roerloos zitten
 - C. Ze gingen slapen
 - D. Ze zongen zachtjes
9. Wat vond David fijn om te doen na de bevrijding?
 - A. Verstoppertje spelen
 - B. De schuur repareren
 - C. Wegfietsen
 - D. Soldaten opzoeken
10. Wat werd steeds kouder tijdens de winter?
 - A. De keuken
 - B. De stallen
 - C. De zolder
 - D. De schuur
11. Wat gaf David soms een beetje rust?
 - A. De koeiengeluiden
 - B. De auto's buiten
 - C. De wind
 - D. De regen
12. Waar droomde David van?
 - A. Een vakantie
 - B. Een vrije toekomst
 - C. Een nieuwe fiets
 - D. Een eigen kamer
13. Wat deden de soldaten soms in de boerderij?
 - A. Melk kopen
 - B. Spelen
 - C. Foto's maken
 - D. Slapen
14. Wat deed David om zich bezig te houden?
 - A. Koken
 - B. Muizen vangen
 - C. Hout hakken
 - D. Brieven schrijven

15. Wat hoorde David soms boven de boerderij vliegen?
- A. Vogels
 - B. Helikopters
 - C. Geallieerde vliegtuigen
 - D. Reddingsballonnen
16. Hoe reageerde de boerin bij gevaar?
- A. Ze schreeuwde
 - B. Ze bleef kalm
 - C. Ze rende weg
 - D. Ze huilde hard
17. Wat voelde David toen hij weer naar buiten mocht?
- A. Angst
 - B. Boosheid
 - C. Het voelde als een cadeau
 - D. Niets
18. Wat wilde David later graag doen?
- A. Soldaat worden
 - B. Verhalen vertellen
 - C. Appels verkopen
 - D. In de stad wonen
19. Wat was het eerste dat David buiten zag na de bevrijding?
- A. De appelboom
 - B. Een auto
 - C. Een hond
 - D. Een soldaat
20. Wat leerde David over moed?
- A. Dat je nooit bang mag zijn
 - B. Dat je moet vluchten
 - C. Dat moed betekent dat je ondanks angst doorgaat
 - D. Dat alleen volwassenen moedig zijn

 Antwoordenblad met uitleg

1. **B** – David was Joods en daarom moest hij onderduiken.
2. **C** – Ze zaten verborgen op een geheime zolderruimte.
3. **B** – De boerin hielp hen tijdens het onderduiken.
4. **C** – De appelboom symboliseerde hoop en veiligheid.
5. **B** – Hij hoorde soms soldaten rond het huis.
6. **B** – De boerin bracht boeken zodat David kon lezen.
7. **B** – Duitse officieren woonden in de buurt, dus extra stilte was nodig.
8. **B** – Ze bleven roerloos zitten om niet ontdekt te worden.
9. **B** – Hij hielp bij het repareren van de schuur.
10. **C** – De zolder werd ijskoud in de winter.
11. **A** – De rustige koeiengeluiden stelden hem soms gerust.
12. **B** – Hij droomde van een vrije toekomst zonder angst.
13. **A** – De soldaten kwamen melk halen bij de boerderij.
14. **B** – Hij ving muizen om het eten te beschermen.
15. **C** – Hij hoorde geallieerde vliegtuigen.
16. **B** – Ze bleef kalm en hield zich groot.
17. **C** – De frisse lucht voelde als een cadeau.
18. **B** – Hij wilde verhalen vertellen zodat niemand het vergat.
19. **A** – De appelboom was het eerste wat hij zag.
20. **C** – Moed betekent dat je ondanks angst toch door durft te gaan.